

LETOŠNJE SLOVENSKO ROMANJE NA PROVIDENCE HEIGHTS

V nedeljo bodo vse slovenske župnije v Clevelandu pridelile skupno slovensko romanje k Materi božji na providence Heights. Procesija začne ob pol treh popoldne. Glavni cerkveni govor bo imel letos prevzvišeni gospod Dr. Gregor Rožman, škof ljubljanski. Upamo, da bo lepo vreme in da se bodo katoliški Slovenci iz Clevelanda in okolice udeležili skupne pobožnosti v velikem številu.

VESTI IZ SLOVENIJE

IZ VASI Golnik so preselili vse prebivalstvo. Le bolniki in uslužbenci v samem sanatoriju smejo še prebivati tam.

UMRLI SO: Anton Novak v škofljici, Mara Šifer, rojena Diez v Ljubljani, Mary Gruden, roj. Kump v Ljubljani Marjan Jalen v Ljubljani, Jože Berčon v Ročinju, Vučen Marjanovič na Viču pri Ljubljani, Drago Blaznik v Sevnici, Adolf Jakel v Mariboru, Stefanija Kokalj v Ljubljani, Eddie Perko v Ljubljani, Franca Čuk v Ljubljani, Albert Sič v Ljubljani, Andrej Čiuha v Dobrovi, Andrej Budič v Ljubljani, Ana Levičar roj. Pipp v Ljubljani, Franjo Cujnik v Ljubljani, Franciška Gerželj v Ljubljani, Franc Presetnik v Ljubljani, Drago Braznik v Sevnici, Jakob Smerdelj v Novem Mestu, Maver Anton v Ljubljani, Matčen Stane v St. Vidu nad Ljubljano, Andrej Budič v Brezju, Franc Mihelič v Kocvju, Alojzij Metlar v Ljubljani.

KOPALIŠČA SO PRAZNA IN PUSTA. — V Ljubljani in po vsej Sloveniji imajo, letos tako vročino, kakršne niso imeli že več let. V prejšnjih letih je tako na kopališčih ob Ljubljani, kakor tudi na Savi kar mrgolelo kopalec obojega spola. Letos so vsa kopališča, kakor izumrla. Kopat se prihaja...

Tri na dan

Slišimo, da se naša "progresivna" sosedka nekaj obreguje ob Ivana Jontez, ker je Spencer D. Irwin zadnjič v svoji nedeljski koloni citiral njegovo mnenje o Titušu in koristnih bedah. Kar jih je zbudilo je to, da je Mr. Irwin predstavljal Jontez kot "znanega slovenskega pisatelja in časnikarja."

Mi bi rekli, kdo pa je pri nas znan kot slovenski pisatelj in časnikar, če ne Jontez? Ali ni bli ravn Jontez skoro dvajset let eden glavnih literarnih stebrov Prosvete, Proletarca z njegovim Družinskim koledarjem, Majskim glasom in Prosvetno matico, in Cankarjevega glasnika? In ali ni isti Jontez služboval kot urednik pri skoro vseh "naprednih" listih s Prosveto, Proletarcem, Cankarjevim glasnikom in Enakopravnostjo vred? Kaj ga pa kidate, "tovariši"? Ali vas žre nevoščljivost, ker se za vaše mnenje ne zme-ni noben drug kakor kvečjemu F. B. I. pa Odsek za neameriške aktivnosti?

Nu, saj se mu šika, Jontezu, bi najraje rekli mi. Zdej vsaj vidi, s kakšnimi duševnimi palčki se je družil, dokler jim ni pokazal hrbta zaradi malikovanja pred oltarjem marksizma-leninizma in titovstva, ki že pet let razkroja slavni napredni tabo-ri! Vsaka šola nekaj stane, bi rekli.

Velika črna maša za Slovence

Takole pesnik pove rojstvo nacizma: Hudčeve maše...

Zemeljsko oblo je Satan zavalil sebi v podnožje in po žreih svojih v tisočih plaščih zamaševal na njenih oltarjih hudičeve maše:

Tvoj križ je nalomil in robove zakoval, zasul ga v Evrope središče; da Tvoje Odrašenje zasmehuje, kri dvanaestih narodov povzdiguje — In stražnik njegov — kot je pismo prerokovalo — si čez rokav križ kljukasti pripaše...

rjav jezdec čez svet in nas zajaše...

Da boste imeli v hiši najdražecnejši spomin na sedanjo in komaj preteklo dobo našega življenja, naročite takoj knjigo. Cena je \$2.75 s poštnino \$3.00.

Železničarska stavka grozi v tem tednu

St. Louis. — Okoli 500 železniških uslužbencev pri Missouri Pacific Railroad grozi, da bo stopilo v stavko v petek. S tem bo brez dela tudi kakih 25,000 železniških delavcev. Spor je zaradi 282 slučajev, v katerih trdijo železničarji, da gre za okoli tri milijone dolarjev, ki bi jih morali železniški uslužbenci dobiti, pa jim družba osporava plačilo.

Richard Strauss umira

Monakova, Nemčija. — Richard Strauss, svetovno znani komponist valčkov in operet je na smrtni postelji in se boje, da krize ne bo zmaga. Star je že 86 let in zadnji čas ima stalno napredujočo oslabelost srca.

Direktno iz Washingtona

poročnik STEPHEN M. YOUNG, Kongresman-at-Large of Ohio

Ošvrknil jih je

Splošno odobravanje poslan- cev je žel kongresnik Burdick iz North Dakote, ko je dejal v raz- pravi o zunanji pomoči: Nisem član zunanje-političnega odbora, vendar mislim, da nekaj razumem o teh vprašanjih. Poslanci so namreč večkrat nejevoljni na člane zunanje-političnega odbora, ker nastopajo kot bi bili z veliko žlico pojedli vso modrost o zunanji politiki, ker smejo prisostvovati pri diplomatskih večerjih in poslušati zaslišanja lepo zlikanih diplomatov.

Za 46 milijonov ljudi

Trdo in težko delo je opravilo 25 poslancev, ki so pripravili novi zakon o razširjenju socialnega zavarovanja. Šest mesecev hudih razprav, večkrat zelo ostrih in razburljivih. 15. avgusta je ta odbor odglasoval načrt najboljšega zakona o socialnem zavarovanju kar jih je kdaj svet videl. Namen zakona je, da razširi in zboljša starostno za- varovanje, posmrtninsko zava- rovanje, da izpolni javno po- moč in preskrbo otrok in uredi slična vprašanja splošne social- ne pomoči in preskrbe. 46 mili- jonov Amerikancev bo imelo di- rektno korist po tem zakonu. Zakonski načrt bo prišel v za- pravo takoj sedaj po prazniku dela. Načrt sam je zelo obširen in obsega 201 stran tiskanega besedila. Na teh straneh je pi- sana izpolnitev marsikatero ob- ljube, ki jo je dal predsednik Truman v zadnji svoji volilni kampanji in jo ponavljal — kot pravijo — na vsakem železni- škem postajališču v Ameriki.

Zaostala država

Kako potrebna in primerna je Trumanova borba za enakost državljanov kaže tale primer. Radi posebne volilne takse v Mississippi more samo malo ljudi glasovati. Volilni izidi iz- gledajo kot v boljševeški ali ka- ki drugi slični diktaturi: 1. kon- gresni distrikt je dal za John E. Rankina 16,800 glasov, za opozicijo nobenega, drugi di- strikt za Jamie L. Whitten 13,771 glas, za opozicijo nič, 3. di- strikt za William M. Whitting- ton 17,369 glasov, za opozicijo nič, 4. distrikt za Thomas G. Abernethy 15,290 glasov, za W. B. Smith 252 glasov. Te števil- ke kažejo, da zelo malo držav- ljanov sploh more glasovati, da je zanimanje za volitve in držav- ljansko delo na izredno nizki stopnji, ker je ubito ravno vsled takega volilnega sistema in ka- že splošno veliko zaostalost. V Ohio ena sama yarda da več gla- sov kot v Mississippi cel volilni distrikt.

Varčevanje in...

Tisti, ki so najbolj vpili na predsednika Trumana, da ne zna varčevati, imajo sedaj pol- na usta pritožb, ker je predse- dnik izvršil nekatera priporočila Hooverjeve komisije in odpustil nekaj stotisoč federalnih usluž- bencev, nekaj federalnih uradov ukinil, nekatere pa združil in preosnoval. Posebno se jeze na predloge, da se poedinno posebni uradi dodele in podreje tajni- štvu za delo. To tajništvo je pred- met sovraštva in nasprotovanja. Pa ne more bit drugdače kot, da to tajništvo prevzame gotova de- la in skrb, če se ukinejo posa-

Transjordanški kralj obiskal Španijo

Ugibanja o novi politiki špansko-arabskega sodelo- vanja

Madrid, Španija. — Arabski kralj Transjordana je obiskal Španijo. To je prvi obisk tuje- ga poglavarja države Španiji v več kot dvajsetih letih. Sprejel ga je general Franco sam, ko je kralj stopil na španska tla v luki La Coruna. Takoj po pri- hodu kralja sta oba, kralj in Franko poslala pozdrave špan- skemu narodu.

Obisk je vzbudil veliko zani- manje zlasti v arabskem svetu. Abdullah je čuvár Mohamedove- ga groba. Mohamedanizem in katoliška Španija sta bila sto- letna sovražnika. Arabski vodi- telji Maroka in severne Afrike so stalno napadali Španijo radi njene uprave. Sedaj izgleda, da hoče Franko uvesti politiko so- delovanja z arabskimi državami in plemen. V Madridu se je osnoval poseben institut za špan- skoarabsko sodelovanje.

Najstarejša begunka srečno prišla v Ameriko

Pri Damjanu Tomažinu na 937 E. 74. St. v Clevelandu so imeli večer velik družinski pra- znik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs. Neža Tomažin, sedaj v 91 letu starosti. Z njo je dopotovala tudi družina njene hčere in zeta Mr. in Mrs. Ivan Lunder. To- mažinovi so rodom iz Rašice pri Velikih Laščah. Po drugi svetovni vojni so morali kot zna- lnik. Iz Evrope je srečno dopo- tovala Damjanova mati Mrs.

AMERIŠKA DOMOVINA

JAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave. E. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays



NAROČNINA
Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

SEPTEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1 2 3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 176 Thurs., Sept. 8, 1949

Usodne laži: komunistična agrarna reforma

Med velikimi komunističnimi lažmi je tudi laž o agrarni reformi. Leta 1945 je Titova vlada z velikim pompom razglasila, da mora "zemljo dati tistemu, ki jo obdeluje." Nikjer se bolj trpko ne kaže laž kot ravno v tej točki. Bistvo cele laži je bilo v tem: Komunisti so govorili o tem kdo bo zemljo dobil, šlo pa jim ni za to, da bi jo komu dali ampak le za to, komu jo bodo vzeli. To je sploh bistvo titovskih socialni reform: Jemlji kjer kaj je in dokler je.

Že tedanji zakon je določal, da se cela vrsta posestev in zemlje ne daje, tistim, ki jo bodo obdelovali, ampak komunistični državi. To je bila vsa zemlja beguncev, vsa zemlja tistih, ki so jih komunistične oblasti sodile in obsodile, vsa zemlja Cerkev, škofij, župnijskih nadarbin, samostanskih ustanov in podobnih zavodov.

To zemljo je rekvirirala država in komunisti so potem nagrajevali svoje gozdomnike z njo. Pri tem je seveda bilo popolnoma vse eno kdo in kako bo zemljo obdeloval, cele pokrajine so ostale neobdelane, ljudje pa so v agrarni državi kakršna je Jugoslavija, stradali kruha.

Že v letih 1946 in nadaljnih je komunistična Titova vlada začela kazati svoj pravi namen z zemljo. Začela se je, propaganda za kmetijske zadruge po državnem načrtu, pod državnim nadzorstvom. S surovimi krivičnimi nastopi so titovske oblasti brez vsake postave sile kmetu naj svojo zemljo opusti, naj jo izroči državi. Kmet se je držal gesla, da je zemlja njegova, kar jo vendar obdeluje. Komunisti so mu pa s krampom po glavi dokazovali, da jo "slabo" obdeluje in da "slabo" gospodari. Komunistična sodišča so jih obsodila kot saboterje, kot delomrže in reakcionarje, kot spekulante in izdajalce, da se ubogim kmetom o kaki spekulaciji in izdaji še sanjalo ni, le zemljo so hoteli obdržati. Davkarje so nalagale kmetom nezasišane davke, ki jih notorno nikako kmetško gospodarstvo ni preneslo. Izterjavanje je takoj kazalo, da ima oblast edini namen, kmetu posestvo vzeti. Kmetu so predpisali obdajo pridelka v tako visoki meri, da so mu s tem dopovedovali, da se mu zasebno gospodarstvo nikakor ne izplača, ker mu nič niso pustili, vse je moral oddati. Niti za družino mu ni ostalo hrane. Pri četvi in mlačvi je bilo zaposlenih 165.000 komunističnih spičkov, ki so imeli nalogo nadzirati vsak pridelalec in ga brž pospraviti v državna skladišča.

Bila so to strahotna leta komunistične laži, ko so se trgala kmetška srca od kmetške zemlje. Vsak grunt bo vedel svojo zgodovino, vsaka družina ve povedati svojo tragedijo. Kmet je propadal kot stan, kljub temu, da je s krvavimi napori skušal ugoditi vsem zahtevam, da bi zemljo obdržal.

Nastopila je nova še zlobnejša komunistična laž in intriga: Začeli so hujskati kmeta proti kmetu, vzgajati izdajalce med sosedi, med kmeti samimi. Sovraštvo so znašli na vas. Hujskanje je šlo proti malo močnejšim kmetom. Ti so bili kar na enkrat krivi, da je vladal strah med ljudmi, ti so bili saboterji, ti so bili spekulanti, ti so bili nosilci kapitalistične miselnosti. Komunističen aparat je gadje strupeno lagal svojim priganjačem naj uničijo vse pomembnejše kmete, pa bodo zaslužni, pa bodo dobili boljše nakaznice hrane, boljše službe. Začela se je hujskarija na kulake.

Komunistična totalitarna država je pobrala kmetu vsa delovna sila. Mlade ljudi so gnali na prisilno delo v mesta in tovarne, na ceste in v gozdove med najnujnejšim delom. Starci, otroci in ženske naj obdelujejo sami a gorje jim, če ne bodo pridelali toliko kolikor je predpisal komisar, da morajo oddati državi.

Takle je bil resničen primer nekje na Gorenjskem: Davkov so predpisali 220.000. Naplačila za naslednje leto 1949 so zahtevali 100.000 dinarjev. Isti družini so naložili dve kazni skupno 60.000 dinarjev in sicer 30.000 dinarjev zato, ker niso redili toliko krav kakor bi jih po komunističnem predpisu morali imeti na gruntu in 30.000 dinarjev zato, ker niso imeli dovolj prašičev. Uprava je dala kratek rok za plačilo. Napovedali so rubež. Kmet je bil zlomljen, izhoda ni bilo. Pristopil je v zadruge, izgubil je vse.

Treba je pripomniti: zlomljen je bil vsak kmet. Kmet-sopotnik prav tako kot tisti, ki je bil odločen in dosleden ves čas revolucije. Komunistični totalitaristični valj je pomandral vse: tiste, ki so iz gozda streljali na svoje sosede in rojake, tiste, ki so komunistično gibanje podpirali z denarjem in blagom, tiste, ki so proti cerkveni zemlji hujskali, tiste, ki so v revoluciji sosedom kradli, tiste, ki so komunističnim lažem verjeli prav tako kot tistim, ki so se pošteno zadržali in ravnali v vsem viharju revolucije in so vedno vedeli, da imajo opraviti samo z grmado laži.

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

KAK SMO ROMALI V LEMONT

Če bi samo to šteli opisati, kak smo romali v Lemont, te je opis bil v zadnji Novini že pri kraju. To, kak je bilo v Lemont, to smo opisali te, kda se je romanje vršilo: od procesije k Marijini groti, od predge v našem slovenskem jeziku i od sv. meše pri groti i od lepoga spevanja. Po maši je bio piknik. Za nas, ki smo od delez prišli, je piknik imeo največjo vrednost v tom, ka smo se pozdravili s telišimi znanci i prijatelji. Posledica je bila, ka sam jaz zgubio Markolijevu pa Kristino. Hotizanec Mr. Steve Kelenc so šteli Markolijevu za nekaj dni pri sebi v Čikagi imeti. Mrs. Markolia i Mr. Kelenc sta oba z Hotize. Tri dni sam je komaj kaj mogeo videti. Mr. Kelenc so je s svojim Buick-om okoli vozili. Obiskovali so celo vrsto rojakov. "Honest to God, Mr. i Mrs. Kelenc so nice ljudje!" je pravo Steve Markolia, kda se je opet z Buicka preselo na moj Studebaker. Tudi jaz sam iz Lemonta odiseo v Čikago pa ne prazen. Naložo se je Žižkov rod i po dugom Ogdeni skoz Čikago smo dali "top down" (edino krat na celom potovanju). Tri večere smo prebili med prijaznimi Bistričanci, Čerenšovčari, Žižkanjari, Tmarčari, Hotizanci, Polancari, te smo pa naslednjo sredo z Markolijevimi vdarili proti severi v Wisconsin k Fatheri Odili i Willardi, kda so drugi den ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman obiskovali svoj škofovski jubilej. Dohovniki begunci smo nameravali tam s svojim škofom praznovati te jubilej. Markolijevi so želeli tudi biti tam za to slovesnost. "Ve pa v Willardi znan je kakš hotel eli kaj podobnega za prenočišče" je že tije dne prle pravo Steve. Jaz sem opitalo Fathera Odilo, pa je odgovoril: "Tu nega niškega hotela. Markolijevi naj pridejo i do moji gostije." Pelali smo se skoz Milwaukee, znano po dobrom pivu Schlitz. Steve je šeo obiskati Monsignora Gabrovseka, ka je jako "lajkao" njegove predge pri sv. Vidi. Pa je Monsignor že pred nami odiseo v Willard. Nato pa tiste vednake ceste skoz Wisconsin. Kata so dvakrat pravili, ka naj obrnemo i idemo domov, ka je to nendri skoz sveta. Kda smo že 300 milj prevozili, te eše po nekš potaj kak če bi iz Čerenšovec v Turnišče vozili, samo dele. Vse čunte so nas že bolele, kda smo prišli v te ljubi Willard. Tam je pa drugi den te bilo tak lepo v cerkvi, ka so Kata včas pravili: "Nikaj mi je ne žao, čeravno je to tak strašno delez. Lepše nemre biti na sveti, kak pri takšoj slovesnosti." Ves Willard je bio sveteljši. Markolijevi so pa v imeni Prekmurcev pozdravili škofa i jemi čestitali. Pa tudi nemrejo pozabiti prijazni gostitelov Stautovih, k šterim so jih priporočili Father Odilo. Včas odvečara smo pa te odrinoli na 700 milj dugo pot na Shaefer Ave. v Clevelandi. Vse je šlo po sreči. Skoz Indiano smo zdaj vzeli najkrajšo pot,

ka smo kak najprle opet bili v "blaženom Ohio".

POZDRAVI IZ KANADE IN ZAHVALA

Že več let smo na tihem sanjali in hrepeneli, ka bi obiskali Kanado. Par obiskovalcev smo že tudi iz te države imeli in dosta lepoga smo slišali od našega ladtva po Kanadi. Tak se je letos naša želja izpolnila.

Gnala nas je na to dolgo pot ljubezen do našega ljudstva. Obnoviti smo šteli prijateljstvo iz srečni brezskrbni let. In res, našli smo rodbino, soside, prijatelje, znance, sošolce in celo Žižkoske Orle. To je bilo veselje, kda smo se znašli. Z solzami v očeh smo si stiskali roke in celo poljubčki so prišli vmes. Pri sri nam je bilo to plo in posebno veselje nas je navdajalo vse, kajti z mongimi smo se srečali prvokrat po dvajsetih in celo tridesetimi dolgi leti.

Prevozili smo 3100 milj in obiskali smo mnogo naših Prekmurcev. Znašli smo se tudi s takšimi, ka njih prle nikdar nismo poznali. Med temi smo se počutili popolnoma domače in njih bomo z lahka pozabili. Obiskali smo naše v Sudbury, v Montreal, v Toronto, in v Hamilton. Ustavili smo se tudi v Nigara Falls, v Buffalo, N. Y. in Cleveland, Ohio.

Več naših ljudi me o tem potovanju izvprašuje in mi je zelo težko vsakšemi natečno povedati. Zato sem objavlja, ka o tem bolj natančno opšem v "Novinaj". Tak koga to zanima, de lahko, zvedo vsaki o dragih rojakih po Kanadi in o našoj zanimivj poti.

Naj prle Vam morem in želim na tom mestu izročiti vroče pozdrave, ki so prišli iz srca vsej Prekmurški Slovencev v Kanadi. Vj vsi, ki imate rodbino, znance in prijatelje v Sudbury, Montreal, Toronto in Hamilton ste deležni tej toplj pozdravov. Vsaki je pitao za svoje in njim je zelo vso srečo. Izrazili so se tudi, kar radi bi se že s svojimi srečali. Prosili so nas, da naj Vam vsem povejmo, da bote med nje vsi-gdar dobro došli in da bo Vaš obisk pa Kanadi nepozaben. Zato, šteromi je le mogoče, spunite njim to zelo. Radosti in veselja nad temi obiski tej ljudje nemrejo zakriti. Posebno pa naši v Montreal ne. Pozdrave so tudi izročili vsem našim ljudem Mr. in Mrs. Horvath iz Buffalo, Mr. in Mrs. John Hodnik in drugi iz Cleveland, Ohio.

Dolžnost nas tudi veže, da se na tom mestu iz srca in tisočkrat zahvalimo vsem našim dobrim Prekmurcem po Kanadi, ki so nas tak lepo sprejeli, potli bili znami, vsem ki so žrtvovali svoj čas in hodili z nami od edne do druge naše družine in do posameznikov. Iskrena hvala tudi vsem, ki so hodili z nami na točo pot k sv. Anj De Beaupre in k sv. Joze i v Montreal. Lahko ste zagotveni vsi Kanadski Prekmurci, ka pri meni in mojoj družini ne bote pozabljeni. Skrbeli bomo, in oblubimo, da kda se smo zdaj vzeli najkrajšo pot,

In na vse to je Tito prilepil svetu novo laž nad lažmi: da je njegov spor z Moskvo nastal zato, ker noče njegova vlada izvajati socializacije na kmetih, ker hoče čuvati kmeta, ker ne odvzema zemlje kmetu tako naglo kakor to zahteva Moskva. Najkrutejši komunistični totalitarizem kar jih je bilo v satelitski državni skupnosti Moskve po drugi svetovni vojni, je bil in je v Jugoslaviji. In ta naj se sedaj opere v novi super-laži, da je prišel v spor z Moskvo, ker je premalo totalitarizem v odvzemanju zemlje iz zasebne lasti v državni kolektivizem. Ta super — laž se sedaj širi, da bi ameriški narod lažje prenesel — podpiranje Tita.

Vam vso Vašo dobrosočnost in gostoljubnost povrnemo. Isto velja za Mr. in Mrs. Steve Horvat v Buffalo, N. Y. in vsem odgovora omenjenim Clevelandčanom. Tak Bog plačaj še enkrat vsem in Bog Vas vse živi!

Gizella Horvat
Chicago, Ill.

CHICAGO

Benton Harbor, (Mich.) V zadnji Novinaj smo ž poročali od gostovanja od Ivana i Katarine Balazič hčere Rozine. Poročila se je v soboto dneva 27. avgusta iz Mr. George Conger. Balazičovi živijo v Benton Harbori že 25 let. Pri se živeli v Čikagi i tam imajo dosta prijateljev i znancev. Zato je pa prišlo na gostovanje lepo število čikaščanov. Na gostovanju v Amer. Legion dvorani je bilo za goste jako lepo vse pripravljeno.

Zmetno operacijo so prestali Mr. John Antolin. Zelemo, ka bi kak najprle ozdraveli.

CLEVELAND

Na obisk iz Bridgeporta je prišeo Mr. Frank Ferenčak. Je gost pri Hodnikovih. Zelemo jemi lepe i vesele dneve v Clevelandi.

Zbetežao je Mr. Avgust Pintarčić Sr. i se nahaja v Lakeside bolnišnici. Vzrok betegi je nekše zastrupljenje. Zelemo, ka bi zdrava Pintarčeva natura premagala beteg v kratkom časi i ka bi se zopet zdrav povrno domov.

STARI KRAJ

Zmlatili so že vseserom. Ne so pa eše prišli po tisto zrnje, ka de ga trbelo vkraj dati. Na to zdaj vsaki den čakajo. — Nekaj zrnja nahajo za sejanje. Pa nišče eše ne ve, če de trbelo semensko zrnje tudi vkup dati i de se vse prek sejalo eli de pa saksi sam eše to leto na svojem sejo.

Delavci kak pri kakš kmetaj delajo na polji eli pri kakšem drugom deli, bi najraj tak delali, ka ne bi bilo samo za plačo, liki tudi za hrano. Da pa zdaj redko što more dati hrano, ka vsakšemi nahajo samo telko, ka nanč sam nemre s tistim pošteno živeti.

Mlade ženske so popisali v dolnjelendavskem okraji za delo v fabrikaj. Največ do šle delat v fabriko za Lendavov. Tam je nekša tovarna za žaklje. Če štera ne bi štela iti, jo zaprejo.

Sprememba meje 32. ward

Cleveland, O. — S začetkom tega leta so se meje vseh mestnih ward znatno spremenile. Razdelitev ward, katero se je odkladalo že zadnjih 10 let je bila knočno završena lansko leto tako, da so danes vse varde po številu prebivalcev približno vse enako velike. 32. warda, ki je pred razdelitvijo štela okrog 60.000 prebivalcev, je sedaj zmanjšana na kakih 45.000 prebivalcev, kjer je registriranih volilcev okrog 14.000.

Meje 32. warda so sedaj kot sledi. Pričenši z E. 195. ceste in Lake Shore Blvd. je meja med Clevelandom in Euclidom po 185. cesti do Pawnee Ave., potem po Pawnee Ave. do E. 200 ceste, potem po 200 cesti do St. Clair Ave., potem po St. Clair do Whitcomb Rd., potem po Whitcomb Rd. do School Ave. in E. 152 ceste, potem po E. 152 cesti do New York Central železniške proge, potem proti zahodu proga deli 32. in 26. wardo vse skoz do meje med Clevelandom in vasio Bratenah in potem ob tej meji do jezera.

Precinkte v naši wardi se je tudi na novo razdelilo in uredilo tako, da je sedaj povprečno po 400 volilcev v vsakem precinku. Da se je to uredilo je bilo že skrajni čas, ker nekateri precinkti, posebno naši slovenski so bili preveliki, kot na pri-

ČE VERJAMETE AL PA NE

Napočilo je zame drugo jutro slavne službe za malega hlapca. To se pravi, če hočemo biti natančni, jutro je imelo zamudo, kot gemistar, ki je vozil tiste slavne čase iz Trsta v Ljubljano in si se lahko zanesel nanj, da bo enkrat gotovo privozil, predno bo minilo 24 ur. Nisi pa nikoli vedel ure. Le tedaj, če si bil ti pozen, je gotovo odstopljajal natančno ob času. Pravim da je imelo jutro zamudo, ker jaz sem že par ur na vso moč metal z vevno pšenico iz kašče na voz, predno so prilezli prvi sončni žarki iz visoke trave po kanadski preriji. Nalaganje je šlo zdaj že popolnoma avtomatično, saj sem naložil prvi dan dva voza in nekaj tisočkrat zagnal polno vevnico pšenice skoz okno na voz. Stal sem v kupu pšenice razkoračen in vse je šlo na ena, dve, tri. Vevnico sem držal z obema rokama, se sklonil, zasadil vevnico v kup pšenice, se sklonil kvišku, potegnil z rokama nekoliko nazaj, potem pa sunil naprej, da je zrno planilo v dolgem curku skoz okno v ograjen voz. Kaj vem, koliko krat je bilo treba to ponoviti, predno je bil en voz poln. Ako sem količjak zakrenil z rokami, pa je zletelo zrnje mimo voza po tleh. Pazil sem na vso moč, pa sem vendar parkrat zgrešil voz, da so imeli tički tisti dan

mer precinet "M", ki se nahaja ob E. 185. cesti je imel okrog 1.400 volilcev.

Razdelitveni odbor za varde je hotel potegniti mejo med 32. wardo in sosednjo 26. wardo ob železniški progi N. Y. C. na ta način bi prišli slovenska naselbina okrog cerkve in Doma na Holmes Ave. v 26. wardo, a po zaslugi pisca teh vrstic je razdelitveni odbor ustregel naši želji in zahtevam ter pridelil precinkt "O", 32. wardi.

Volilci 32. warda so sedaj v pretežni večini slovenske narodnosti in se lahko zagotavlja, da bo v bodoče ravno tako odločno demokratska, kakor je 23. warda in slovenski naselbini na St. Clair Ave. Te vrstice sem napisal da ustrežem našim ljudem in na ta način seznanim z mejami 32. warda kot sedaj obstoje John Rožance

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Nekje na hrvaški meji, tam kjer začne "kiša padati" je umrl komunistični oblastnik. Imel je na vesti mnogo nedolžnih žrtv, obenem pa je vodil tudi strastno propagando za komuhizem. Obsodba se je glasila večno pogubljenje. Črni angel ga je povedel v krasen dvored med dolge vrste pogrnjenih miz, kakor na kaki vrtni veselici. "Kako se imenuje ta kraj?" je vprašal oblastnik. — "Pekel," je odgovoril spremljevalec. — "No, potem pa kaj tukaj ostaniva." — "Ne, midva morava dalje," je dejal med zlobnim posmetem. Prišla sta v puščavo, kjer je kar mrgolelo bosih in raztrganih trpinov — sami udarniki, ki so prekopavali pešeno zemljo, kakor da bi tekmovali za nagrado. Vsak hip je kdo omagal in obležal, pa ga je zopet dvignil bič odurnega paznika in pokrepčala robata kletev. "Kje sva sedaj?" je trepetal pogubljenec. — "V pektu, kamor si obsoben," je zarezal spremljevalec. — "A tam, kjer sva bila poprej?" — "Tam je bila propaganda za pekel."

dobro kosilo. Saj bo gospodar zapregel in pognal še predno bo toliko dneva, da bi videl raztreseno zrnje.

Ko se je kup na drugem vozu že bližal vrhu, sem bil že pripravljen odpreti debato zastran takega nepotrebnega dela. Je že res, da je nekoliko hitrejša to delo, kot če bi ga v mernikih ali cajnah nosili ven na voz. Kakor smo včas doma žaganje iz meniševske žage. Vse žaganje se je nabralo na podu pod žago in treba ga je bilo znesti vsega gor na vrh in potem ven na voz, največ v jerbasih. Za na Menišijo je bilo tisto kar pripravno, ampak za nalaganje pšenice v Kanadi bi pa že lahko izumil kaj boljšega, da bi šlo delo hitreje od rok. To se pravi tako, da bi tekla pšenica kar sama iz kašče na voz. Na vsak način bo treba nekaj napraviti v tem oziru, še bom jaz že kaj dlje tukaj, sem sklenil. Morda bom jaz kaj pogruntal, saj sem iz Menišije in Meniševci so kunštni ljudje. Bolj kot Ribničani, čeprav ves svet daje priznanje samo Ribničanom in se o Meniševcih skoro nikoli ne sliši. Kajpak, ker ne silijo v svet. Ribničani so šli pa z lonci in kozicami po svetu, pa so raznesli svojo slavo vse do Kočevja v eno stran, pa do šmarne gore v drugo. Nekaj je bilo res, nekaj pa primaknjeno. Saj vemo, kako je s tako rečjo. Meniševci so pa doma ždeli in svoje mislili. Še tisto, ko je gorl Krušcov grad se ni dosti zvedelo. Odkar so Turčinom posvetili je bila Menišija kar nekam pozabljena. Še o tistem, kako je eden, ki je bil posebno nadarjen (ta stari Susman je trdil, da je bil udarjen), napravil neke vrste repetnice, si jih privezal na hrbet in skočil s primerne pečine nad Sevkščom, ni bilo dosti govorice. Saj ni letel daleč, bi rekel. S pečine je skočil in padel na tla pod petino. Še srecen je bil, da je lahko sam vstal in šel domov. Kolikor vem, ni več frčal na tem svetu. Tudi nos ni bil več ta pravi po tistem letalskem poskusu.

Tudi jaz sem že izza mlada kazal velik talent za iznajdbe. Nisem bil še deset let star, ko so že morali pred menoj skrivati orodje. Pa saj niso bili vedno doma in takrat sem smuknil v skedenj, kjer je bila nekakšna delavnica za popravila orodja in voz in sem tišliral. Ako nisem nič polomil in sem imel zvečer pri večerji vse cele prste, pa ni nihče vedel, da so imeli tisti dan pri hiši mizarskega mojstra. Še prav dobro vem, kako sem si delal prve sani. Vso zimo sem jih ustvarjal in komaj da sem pomladil vjel še nekaj snega, ko sem jih izgotovil. Napravil sem si bil take s krvinami. Ko sem jih nesel na vzpetino koncem našega kozolca, je bil zame večji praznik kot na veliki ponedeljek, ko je pripeljal na Menišijo kak Vipavčan pomaranje. Previdno sem sedel nanje, jih naravnal v klanček nizdol, pogledal, če me mar ne zija ves svet, in se spustil. Kar treščil sem v dolino in se spodaj vse del v sneg. Sani niso prenesle zaleta in so, ko sem pridrvel dol, kar počenile. Malo je zahreščalo in sani so bile zadeva preteklosti.

In človek, ki je nagnjen v iznajdbe, no tudi v Kanadi kaj izumil, da ne bo treba nalagati pšenice na voz s takim trudom. Nekaj sem imel že pogruntane, pa ne vem, če bi gospodar dovolil izpeljati. Mislim sem namreč, da bi bilo zelo pripravno, ako bi z vso silo treščil zadnji konec voza ob steno, da bi jo predrl in tako voz zapeljal naravnost v kup pšenice. Zrnje bi se z vseh strani vsulo na voz, ki bi se kar sam naložil v dveh minutah. Bom o tem načrtu govoril gospodarju in mu dal patent popolnoma zastonj. Saj bom sam sebi prihranil na delu.

JETNIK V GORAH MESECA

Bridges — Anžič

Vstopijo. Bart in Forty pri meta vesla in čoln odrineta.

Trenutek nato so motni obrisi črnega gozdnega drevja na bregu izginili in preprosti, iz debla izžgani čoln se je boril z mogočnim tokom povodnji. Njen tiha sila je bila strašna; zdaj pa zdaj so se prikazovala velika debla ali pa tudi cela drevesa, ki jih je voda porvala na spodjedenih bregovih. Bart je dobro vedel, da naj le eno tako deblo zadene njihov čoln, pa bodo izgubljeni!

Veslali so in veslali. Videti niso mogli ničesar drugega kot vodo, ki se je lesketala v temi okoli njih; tudi niso vedeli, kako hitro se premikajo in ali se sploh kaj premikajo.

"Ti moskiti so strašni," zadržal Roger.

Bart se namuzne, ne reče pa nič. Vedel je, da jim preti še vse kaj drugega, kar je hujše nego moskiti.

Tu se oglasi Forty: "Kje ogenj, bas? Jaz ne videl ga." (Bas pomeni gospodarja, mojstra.)

"Gotovo še niso imeli časa, da bi zakurili," mu reče Bart. "Pa vendar moramo biti že blizu drugega brega."

"Jaz drevesa videl," pravi Forty.

Prav pri teh besedah pa je zgrabil čoln vrtnec, da je čoln kak plesal vkljub vsem Fortyjevim naporom. Za hip so viseli med življenjem in smrtjo, nato pa so švignili iz vrtnice in bili hipoma tik pod bregom, poraslim z visokim drevjem.

"Pristanimo!" pravi Roger ježno. "Če nas zgrabi še en tak vražji vrtnec, utonemo!"

"Jaz mislim, on prav, bas," reče Forty. "Mi tu ostaj, da mešec gor."

"Prav," reče Bart. "Roger, drži svetiljko, da bomo videli pristati."

Luč se je odbila od drobnih, zelenih oči. Forty zamahne z veslom in šest čevljev dolga, blede-zelena kača mamba z zlomljenim hrbtom strepeta. Forty porine strupeno golazen z veslom v vodo in stopi na suho.

"Voda še rast," reče. "Mi privezat čoln močno jako."

Privezali so torej čoln z vrvo za drevo, ki je stalo visoko v bregu, nato pa pobrali puške, mreže za moskiti in volnene odeje ter previdno stopali po strmini. V grmovju zašumi in neka zver, grda kot strašna sarnja, skoči prednje; rdeče oči in dolgi beli čenki se bliskajo v luči svetiljke.

"Kaj je to?" vzklikne Roger. "Samo bračavičasti merjašec," pravi Bart. Ko pa se v luči prikaže še več senc onstran v grmovju, se ustavi. "Forty, tu kar mrigoli zverjedi!" (Bračavičasta svinja je zavaljena, grda afriška žival. Pod vsakim očesom ima bradavico in pod njo mesnato krpico; odtod njeno ime.)

"Jaz mislim, jih reka nagnat sem, bas," odgovori Forty. Grozljivo rjovenje pretese

temo. "Levi!" zasopiha Roger in napne petelina.

Tudi Bart nastavi puško. "Levi je, da, čisto zraven pa bi vol. Kaj nam je storiti, Forty?"

"Plezat drevo," pove Forty na kratko. "Potem mi bit rešeni!"

Prav posebno prijeten predlog to ni bil, pa vendar mu zaenkrat niti Roger ni ugovarjal. Izbero si velik mapoli, ki je zelo podoben angleškemu brstu, in se popno nanj. V višini tridesetih čevljev zadenejo na veliko vej, ki moli naravnost v stran. Na tej se torej razposedejo.

Pod seboj so slišali hrušč mnogih živali, ki so hodile sem in tja, nestrpnost bile ob tla ter tuintam zamolklo rjule. Videti pa niso mogli ničesar. Pa tudi nad njimi se je čulo vršanje in poklanje, ki jim je pravilo, da so v višjih vejah opice. Moskiti so bili krvoločni, pa ovili so si glave z mrežami in se jih iznebili. Najhujša nadloga pa so bile mravlje, ki jih je bilo povsod dosti. Mali črni sovražniki so grizli, da je peklo kakor ogenj.

Končno je nad drevesi vzel mesec. Bil je videti dvakrat tako velik kakor navadno in bakrene barve. Njegova svetloba je padala na belo meglo, ki je vsa vlažna ležala nad neskončnimi vrtnicami vodami.

Forty se ogleda okoli in okoli, nato pa se obrne k Bartu in reče: "Jaz mislim, reka it okoli, okoli nas, bas!"

Bart nalahno zažviža: "Mislil si torej, da smo na otoku?"

Zopet pogleda naokoli: "Prav imaš, Forty, pa tudi otok ne bo prav dolgo ostal. Če bodo vodo tako hitro naraščale, bodo vse čezine zalile, preden bo jutro."

Roger, ki je priklimal, se sedaj dvigne in hlastno reče: "Potem moramo ta kraj smrti zapustiti!"

"Bojim se, da ne moremo ničesar storiti," odgovori Bart. "Le dol pogled!"

Roger pogleda dol. Cela vrsta oči je svetlo žarela iz teme okrog drevesa.

Roger se strese in ježno reče: "Med lepo nesnago si nas spravil!"

7. "Vesti slabe jako" Bobneče in grgrajoče vode so lezle vedno višje in ker se je celina manjšala, so se zverj stiskale vedno bolj skupaj.

Mesec je stal visoko; če so begunci pogledali dol, so lahko razločili velikega kosmatega bivolja, antilopa z dolgimi, ravnimi rogovi, bradatega jelena in mnogo drugih živali, ki so tvorile neprestano valujočo gručo. Okoli njih in med njimi sta se plazila dva leva. Čudno je bilo videti, da levoma še na misel ni prišlo, da bi druge zveri napadala, ampak sta le tuintam zagodrnjala, v presledkih pa silno in strahovito rjula. Z bližnjega drevesa je kihal in pihal leopard, nad glavami pa so neprestano vršale veje, kjer so se brez pokoja sprehajale opice.

— Prva veteranska bolnišnica knjižnica, ki je znana v Zed. državi, je bila ustanovljena kmalu po civilni vojni in sicer v Vojaškem domu v Togus, Maine.

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

FURNEZE NA PLIN
INSTALIRAMO!

Pokličite za preračun
zastonj

BO 7710

Better Htg. & Plbg. Co.

Slovenski duhovniki v Argentinini

1. Abčin dr. Janez, Seminario obispa, Calle Belgrano 471, San Luis, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
2. Arko p. Gabriel, O.F.M. Jose Ingenieros, San Martin 160, F.N.G.S.M., Prov. Buenos Aires, Tel. 757-0694.
3. Avgustin Albin, Casa parroquial Florida, F.N.B.M., Prov. Buenos Aires, Tel. 740-0198 (škofija La Plata).
4. Boljka Stanislav, CM, Basilica Nacional, Lujan, Tel. Lujan 58 (škofija Mercedes).
5. Bratulič Viktor, Lanus Oeste, 2 de Mayo, 4470, Parroquia San Juda Tadeo, F.N.G.R., Prov. Buenos Aires, Tel. 241-1886 (škofija La Plata).
6. Caserman Ivan, Parroquia San Nicolas, c. Sarmiento 164, Mendoza, F.N.G.S.M. (škofija Mendoza).
7. Čebulj Daniel, sal., Colegio Ntra. Sen. de Lujan, Rio Gallegas, Patagonia.
8. Demiar Ciril C. M., Basilica Nacional, Lujan, F.N.D.F.S. (škofija Mercedes) Tel. Lujan 58.
9. Fideršek Jakob, Casa parroquial Tres Arroyos, F.N.G.R., Prov. Buenos Aires, Tel. 824 (škofija Bahia Blanca).
10. Glavač Franc, Casa parroquial, Dolores, c. Belgrano 381, F.N.G.S.M., Prov. Buenos Aires, Tel. U. T. 25 (škofija La Plata).
11. Gogala Mirko, Casa Parroquial, San Fernando, F.N.B.M., Prov. Buenos Aires, Tel. 744-0228 (škofija La Plata).
12. Golia Pavel, Sarmento 268, Jujuy, F.N.B. (škofija Jujuy).
13. Gnidovec dr. Franc, Seminario obispa, c. Belgrano 471, San Luis, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
14. Grčman Anton, Casa parroquial, Santa Amelia, Virrey Liniers, 426, Buenos Aires, Tel. 45-0522 (škofija Buenos Aires).
15. Hanzelič dr. Rudolf, Noviciado La Salle, Arguello, Cordoba, Provincia Cordoba (škofija Cordoba).
16. Hladnik Janec, Casa parroquial, Santa Rosa, Pasco 431, Buenos Aires, Tel. 48-3361 (škofija Buenos Aires).
17. Jaklič dr. Franc, Hospital Lujan, F.N.D.F.S., Prov. Buenos Aires (škofija Mercedes).
18. Jakop Franc, Casa parroquial San Nicolas de Arroyos, c. Guardia Nacional 28, F.N.B.M., Prov. Buenos Aires, Tel. 253 (škofija La Plata).
19. Jambrovič Avgust, Casa parroquial, Villa Mercedes, Pedernera, 252, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
20. Jurak Jožef, Casa parroquial, Chivilcoy, F.N.D.F.S.,

- Prov. Buenos Aires, Tel. 177 (škofija Mercedes).
21. Kalan Janec, Casa parroquial, Gaona 177, Ramos Mejia, F.N.D.F.S., Prov. Buenos Aires, Tel. 658-0227 (škofija La Plata).
22. Kavalir Stanko, Casa parroquial Renco, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
23. Kladnik Franc, Casa parroquial, Nueva Galia, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
24. Kavčič Leopold (odide v Peru).
25. Klemenčič Janec, Casa parroquial, Inmaculada Concepcion (Belgrano), Obligado 2042, Buenos Aires, Tel. 73-3596 (škofija Buenos Aires).
26. Klemenšek Anton, sal., Colegio Ntra. Sen. de Lujan, Rio Gallegas, Patagonia.
27. Knafelj Janec.
28. Kolepe Franc, Victor Martinez 50, Buenos Aires, Tel. Hogar sacerdotal 63-2435.
29. Košiček Jožef, Falucho 815, Hospital San Luis, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
30. Koman Boris, Casa parroquial, Santa Cecilia (San Pedro) Rivadavia 2783, Mar del Plata, F.N.G.R., Prov. Buenos Aires, Tel. 395 (škofija La Plata).
31. Košmerlj Alojzij, Seminario obispa, calle Belgrano 471, San Luis, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
32. Lamovešek Matija, Casa parroquial Bardero, Prov. Buenos Aires, Tel. 4 (škofija La Plata).
33. Lenček dr. Ignacij, Seminario obispa, c. Belgrano 471, San Luis, F.N.G.S.M., Prov. San Luis (škofija San Luis).
34. Lenček Ladislav CM, Cochabamba 1467, Buenos Aires, Tel. 23-6875.
35. Levstek Franc, Colegio Sagrado Corazon, Ascochinga, Prov. Cordoba (škofija Cordoba).
36. Lovšin Vinko, Casa parroquial, Chacabuco F.N.G.S.M., Prov. Buenos Aires (škofija Mercedes).
37. Malenšek Janec, Casa parroquial, Quilmes, c. Rivadavia 365, Prov. Buenos Aires, Tel. 203-0706, (škofija La Plata).
38. Mali Gregor, Victor Martinez 50, Buenos Aires, živi Santisimo Sacramento, San Martin 1039 (škofija Buenos Aires).
39. Mernik Janec, sal., Colegio San Juan Evangelista, Olavaria 486, Buenos Aires, Tel. 21-1156.
40. Novak Franc, Casa parroquial, c. Belgrano 381, Dolores, F.N.G.S.M., Prov. Buenos Aires, Tel. 25 (škofija La Plata).

41. Novak Stefan, Casa parroquial, Nueva Galia, F.N.G.S.M., Prov. San Luis, (škofija San Luis).
42. Odar dr. Alojzij, Seminario obispa, calle Belgrano 471, San Luis, Prov. San Luis, F.N.G.S.M. (škofija San Luis).
43. Orehar Anton (Casa parroquial, Santa Julia, 1195 (Victor Martinez 50), Buenos Aires, Tel. 60-3124, (škofija Buenos Aires).
44. Petelin p. Ciril, Villanueva 955, Buenos Aires, Priorato y parroquia San Benito, Buenos Aires, Tel. 73-1369.
45. Petelin Jože, sal., Colegio San Miguel, Stefanelli, Rio Negro F.N.G.R.
46. Pogacar Andrej, Casa parroquial catedral, San Luis F.N.G.S.M., Prov. San Luis, (škofija San Luis).
47. Radoš Martin, Casa parroquial, General Rodriguez, c. Sarmiento 235, Prov. Buenos Aires, (škofija La Plata).
48. Ravnikar Anton, Casa parroquial, San Fernando, F.N.B.M., Prov. Buenos Aires, (škofija La Plata). Tel. 744-0228.
49. Rott Jože, Casa parroquial, Santiago Apostol, T. Gral. Riccheri 3189, Buenos Aires, Tel. 70-8204 (škofija Buenos Aires).
50. Smolčič Anton, Casa parroquial, San Pablo Apostol, Alvarez Tomas, 715, Buenos Aires (škofija Buenos Aires).
51. Skvarča Stanko, Casa parroquial, Jauregy, F.N.D.F.S., Prov. Buenos Aires, (škofija Mercedes).
52. Škulj Karel, Casa parroquial, San Martin, Plaza San Martin 20, Prov. Buenos Aires, Tel. 755-0003 (škofija La Plata).
53. Škrbe Stanko, Casa parroquial, c. Espana F.N.G.B., Concepcion, Prov. Tucuman, (škofija Mendoza).
54. Tanišič Stefan, Casa parroquial, San Pedro, Apostol, Bermudez 2011, Buenos Aires, (škofija Buenos Aires).
55. Urbanec Janec, Casa parroquial, Cruz alta, Ingenio San Juan, Tucuman, F.N.G.B., (škofija Tucuman), Prov. Tucuman.
56. Zmet Vladimir, Casa parroquial, Uriburu 728, Pergamino F.N.G.S.M., (škofija La Plata).
57. Zajc Karel, Casa parroquial, Banfield G. Pueyrredon 1547, F.N.G.R., Prov. Buenos Aires, Tel. 242-0386, (škofija La Plata).
58. Zagar Anton, Av. Avellaneda y Haiti 491, Capilla San Roque, Tucuman, Prov. Tucuman, (škofija Tucuman).
59. Zakelj dr. Filip, Seminario obispa, calle Belgrano 471, San Luis, F.N.G.S.M., San Luis, (škofija San Luis).
60. Lovše Ivan, novomašnik, Seminario obispa, calle Belgrano 471, San Luis F.N.G.

S.M., San Luis, (škofija San Luis).

61. Novak Franc, novomašnik, istotam.

Mojster Matej Sternen

Naš list je že sporočil, da je umrl 30. junija t. l. slikar Matej Sternen, mož, ki je za svoj narod napravil toliko, kot malokateri Slovenec. Pred skoraj 80 leti je bil rojen na Verdu pri Vrhniku reynemu žagarju na zadružni žagi, kjer je oče rezal les kmetom za domačo uporabo. Bil je bližnji sosed takrat že doraščajočega slikarja Jožeta Petkovskega. Šolal se je po različnih šolah, največ pa je pridobil na privatni slikarski akademiji Slovenca Antona Ažbete v Monakovem. Živel je največ v Ljubljani, na Mirju.

Sternen je kot rajni Grohar, Jakopič in Jama mojster impresionizma, slikarskega stila, ki je ves usmerjen v naravo, a jo podaja tako, kot jo, oko in duša dojemata v vsakokratnem razpoloženju. V tej četvrtici in še bolj v "krogu obdajajočih" jih trabantov je bil Sternen tisti, ki je razpolagal z največjim slikarskim znanjem. Če je bil Grohar slikar pesnik, Jakopič slikar-fantast, Jama slikar-samjač, je bil Sternen stvaren impresionist, ki mu bi našli predpodo najbolj v slovečem Špancu Velasquezu. Stvarjen je bil tudi v ponašanju: brez brade, širokega klobuka in črne pentlje je hodil okrog, govoril pa vedno tako pristen virski dialekt kot takrat, ko je še nad izvirki Ljubljanijske gojnjah pasej krave virskih kmetov. A vendar je bilo njegovo obnašanje fino in to tudi, če je prav po Cankarjevo štenkaril, a nikoli žalil.

Število njegovih slik je ogromno in vse so mojstrovine. Največje delo je ustvaril s poslikanjem stropa v ljubljanski franciskanski cerkvi Marijinega Oznanjenja. To tudi telesno naporno slikanje je opravil že kot štiridesetletnik. Malo pred našim odhodom v begunstvo je priredil retrospektivno razstavo svojih oljnatih slik, kar je bil izreden umetniški dogodek. Nasproti vodu je visela takrat njegova najnovejša podoba, portret generala Rupnika.

Že njegovo slikarsko delo ga stavi po pomembnosti v vrsto Cankarja, Jakopiča in Plečnika. Še pomembnejši pa je zato, ker je restaviral, to je ohranil, rešil propada, na stotine in stotine starih slovenskih umetnin od 13. stoletja dalje. Bil je izreden poznavalec slovenske umetnostne zgodovine in prvi Slovenec, ki je obvladal vse tehnike ohranjanja starih slik. To svoje delo je opravljal z isto ljubeznijo, s katero je ustvarjal kot slikar, a je bil preskromen, da bi našel v Slovensko Akademijo, kamor bi moral biti prvi poklican. Častno občanstvo rodne občine je bilo menda edino javno odlikovanje, ki ga je prejel.

Naša kulturna zgodovina bo napisana, ko bo tudi slovenska umetnostna zgodovina dobila končno znanstveno oceno. Da jo bo mogla dobiti, je v glavnem Sternenova zasluga, ki je rešil stopenjale ponarejanja največje slovenske umetnine davnih vekov, skrite pod beležem v cerkvah in po starih gradovih. Kako je mojstra, tako dovtetnega za slovensko kulturno bogastvo, bolelo, ko je slišal, da partizanski roji sistematčno uničujejo, kar je on reševal. A hvala Bogu, Sternen je bil rešil več, kot je mogla partizanska vojska uničiti. Ker pa se je upal—eden redkih kulturnih deavcev—javno obsojati to divjaštvo, je po komunistični zasedbi Ljubljane romal v zapor, kjer so ga silili, da je moral slikati za salone novih pseudoministrov.

Kakšna razlika med Sterne-

nom in Župančičem! Otonovo hrbtenico so uklonili pokloni narodovim tlačiteljem, Matejevo pa teža opravljenega dela in trpljenje. Naj se ga Marija, v nebo vzeta, milostno spomni, saj ji je postavil najlepši spomenik med Slovenci.

M. Marolt.

MALI OGLASI

Soba odda

Vdova, ki je sama, odda lepo opremljeno sobo poštenemu dekletu. Vprašajte na 1257 Norwood Rd. —(177)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je postelja, omara, set za kuhinjo, dvojna postelja, otroška postelja, čistilec, stoli za porč, velik kovčeg, divan, ura, svetilke. Pokličite PO 5140.

Stanovanje iščejo

Dve odrasli osebi brez otrok iščeta 4 do 5 sob v collinwoodski naselbini Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v upravi tega lista. (177)

Farma naprodaj

Naprodaj je 147 akrov obsegačo farma; nahaja se ob cesti 90 v Cherry Valley. Ashtabula county. Za informacije pokličite SKYline 6200. (177)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša, ima 6 sob, in sicer 4 spodaj, 2 zgorej, 1 spalnica in kopalnica spodaj; cena je \$10.500. Hiša je 8. od La Salle gledišča na 18710 Kildeer Ave. —(177)

Soba se odda

Lepo opremljena soba se odda fantu ali dekletu. Pokličite IV 7110. (176)

Hiše naprodaj

Ima 6 sob, v jako dobrem stanju; cena je \$10.750. Za nadaljnje informacije pokličite IV 0604. Nahaja se blizu ceste na Blizu 185. ceste je naprodaj 7 sob hiša; za hitro prodajo cena samo \$8.500. Pokličite IV 0604. (177)

Stanovanje iščeta

Mlad slovenski par želi dobiti v najem 3 do 5 sob. Nima otrok. Pokličite od 9 do 5 MA 4104, po 5:30 zvečer pa UT 1-1465. (177)

MAX'S AUTO BODY SHOP

MAX ZELEDDEC, lastnik

1109 E. 61st St.

TEL. UTah 1-3040

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dovro.

Hiše naprodaj

V bližini E. 200th St. hiša s 6 sobami v najboljšem stanju lot 75x140 samo \$10.500. Skoro nov bungalov blizu E. 260th St. 4½ sob garaža in cementni dovoz, gas kurjava carpeting, peč in ledenica vse samo za \$12.500.

Hiša za 2 družini 5 in 5 sob dva garaža, carpeting, venetian blinds, samo \$11.500.

Kovač Realty

960 E. 185th St. KE 5030 (180)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je DeLuxe General Electric ledenica v jako dobrem stanju. Istotam je naprodaj dvojna postelja, spring in modrocm; naprodaj je tudi omara s predali ter nočna mizica. Za podrobnosti pokličite UT 1-4821. (Sept. 6, 8.)

Re-Nu Auto Body Co.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje. Welding.

JOHN J. POZNIK

Glenville 3830

982 East 152nd Street

DO YOU GET VITAMINS?

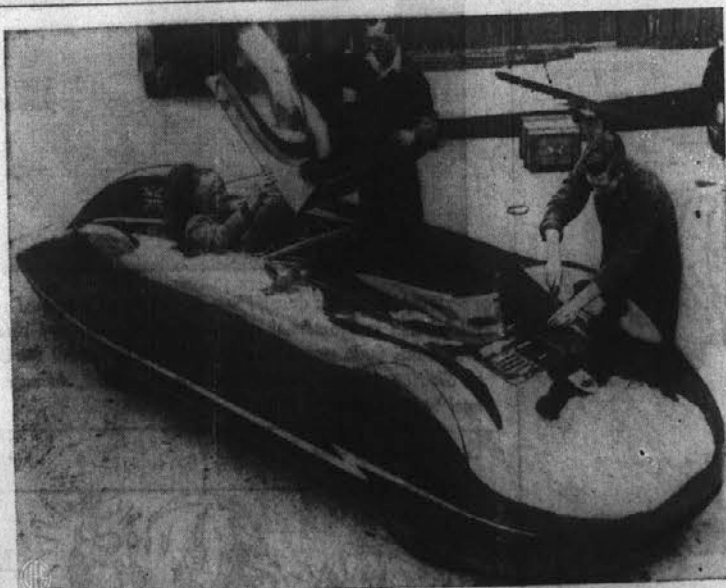
Of course you do. Every day! But couldn't live if they didn't. The question is, do you get enough? Yes! A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known. One One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule at just a few cents.

MADE IN CANADA. BOTTLED IN U.S.A.



Je pripravljen za dirko. — Lt. Col. A.T. (Goldie) Gardner se pripravlja za poskušno vožnjo v svojem novem "Pocketsize Special" za mednarodne dirke, ki bodo v Silverstone, blizu Towcester v Angliji. Gardner je dosedaj dosegel hitrost 203 milje na uro, kar je skoraj gotovo svetovni rekord za male dirkalne avtomobile.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Maurice je z zamahom roke izrazil svoj srd in svojo žalost:

"Ah, da! ... Zdaj ne gremo več tja gor, zdaj gremo dol, da vsi poginemo!"

"Dobro", je dejal tovariš po kratkem premolku, ves blede. "Si damo vsaj skupaj razbiti čepinje!"

In kakor sta se bila ločila, tako sta se moža zopet sešla, z objemom. V dežju, ki je bil neprenehoma, je stopil vojak v svojo vrsto, in korporal, čurlajoč od mokrote, je šel brez besedice pritožbe, z dobrim zlegdom pred njim.

Novica je šla zdaj z vso nedvomnostjo po oddelkih. Nič več se ne pomikajo proti Parizu: zdaj marširajo zopet proti Meusi. Neki maršalov adjutant je bil prinesel sedmemu zboru povelje, da naj tabori pri Nouartu; peti naj bi šel v Beaulais kot desno krilo armade, dočim je imel prvi zbor nadomesti dvanajstega v Chene-u, ker je dvanajsti kot levo krilo marširal v Besace. In dočim je stalo tako svojih tridesettisoč mož skoraj že tri ure s puško ob nogi, neprestano čakaje pod ljutimi sunki vetra, je

mučila generala Douay-a največja skrb za usodo trena, ki ga je bil prejšnji dan poslal v Chagny. Preden se je mogel priklopiti zboru, je bilo pač potreba čakati. Pravili so tudi, da je bil ta tren od trena dvanajstega zbora v Chene-u razbit na dva dela. Na drugi strani pa se je del vojnega materiala z vsemi kovačnicami topništva, ki so se bile zmotile v cesti, vračal iz Terrona po vuzierski cesti, kjer je bilo gotovo, da padejo Nemcem v roke. Nered ni bil nikdar večji, tesnobas nikdar bolj moreča.

Med vojaki je vladal pravcat obup. Mnogi so hoteli v blatu razmočene planote sestiti na svoji telečnjaki ter v dežju počakati smrti. Z bridkim smehom so se rogali svojim predstojnikom: "Ah, imenitni poveljniki to, ljudje brez možganov, ljudje, ki zvečer razdirajo, kar so zjutraj naredili, ter pohajkujejo, kadar sovražnika ni tu, in beže, kakor hitro se prikaže!" — Najvišja malosrčnost in neurejenost je delala iz te armade čedo brez zaupanja in brez discipline, ki so jo vodili v klavnico, kakor je pač nanašal slučaj. Tam spodaj nekje, v smeri proti Vouzi-ersu, je pričel prasketati ogenj pušk: arijergarda sedmega armadnega zbora se je streljala s prednjimi četami Nemcev. In sekundo kasneje so se obrnili pogledi vseh proti dolini Aisne, kjer so se valili gosti črni oblaki dima na razsvetljeno nebo;

vojaki so vedeli, da gori vas Falaise, ki so jo zažgali ulanci. Besnost se je lotila ljudi: kaj zdaj so bili Prusi tam? Dva dni so čakali nanje, da bi se jim imeli čas približati, a nato so odrinili dalje. In v dušah najbolj omenjenih se je skoraj nezavedoma dvignil srd nad storjeno nepopravljivo napako. To brezumno čakanje, ta past, kamor so bili zašli; razgledniki četne nemške armade so se bili pošalili z Bordasovo brigado ter zadržali in priklenili po vrsti vse chalonske zbore, da omogočijo prestolonasledniku prihiteti s tretjo armado na lice

mesta. In, nevednosti maršalovi, ki še ni slutil, kakšne čete ima pred seboj, na hvalo, se je ob tej uri vršilo združenje, in Nemci so podili 7. in 5. armadni zbor z neprestano pretnjo poraza semintja.

Maurice je gledal na obzorju Falaise v plamenih. Takrat je zavzdihnil z olajšanjem: tren, ki so že menili, da je izgubljen, se je pokazal na chenski cesti.

Nemudoma, dočim je prva divizija ostala v Quatre-Champs-u, da očaka in varuje brezkončni izprevod prtljage, se je druga pomaknila dalje ter pri-marširala skozi šumo v Boultaux-Bois; tretja pa se je razpostavila na levi po bellevillskih gričih, da zavaruje zveze. Ko je 106. polk v trenutku podvojnje besnosti dežja ostavil planoto in se podal zopet na zločin-ski pohod proti Meusi, v neznanost, je Maurice iznova zagledal cesarjevo senco pred seboj, akko je z mračno naglico begala semintja na zastorih stare gospe Desroches. Ah, ta armada obupa, ta armada, poginu posvečena, ki so jo pošiljali v gotov poraz, da reši vladarsko rodbino! Marš, marš! Brez pogleda nazaj, po dežju, po blatu, do uničenja!

6.

"Strela božja!" je rekel drugi dan Chouteau, ko se je trd in zmrzel prebudil pod šatorom, "nič nerad ne bi jedel juhe s kupom mesa naokoli."

V Boultaux-Bois, kjer so tabo-ri, so razdelili zvečer le majhno množino krompirja,

ker je postajala intendantca zaradi brezkončnih maršev in protimaršev čimdalje bolj brezglava in zmedena in se ji ni kdaj ni posrečilo pravočasno sestati se s četami na določenih krajih. V tem neredu nihče ni več vedel, kod naj lovi blodečo čedo; in to je pomenilo bližnji glad.

Loubet se je iztegnil z obupnim smehom:

"Hudiča, zdaj smo pri kraju s pečenimi gosmi!"

Ves oddelek je gledal mračno in čemerikavo. Če nimaš ničesar več, da bi jedel, tudi ostalo ne gre. In vrhu tega ta neprestani dež, to močvirje, kjer so pravkar prespali noč! Takrat je videl Chouteau, kako se je Paché pokrival, ko je z zaprtimi ustnicami opravil jutranjo molitev, in srdito je vzkliknil:

"Tak prosim vendar rajši svojega Boga, da nam pošlje vsakemu par klobasic in kozarec pijače!"

"Ah, da bi imeli vsaj kruha, kolikor bi se nam ga zljubilo", je vzdihnil Laloupille, ki ga je njegov veliki tek tako mučil,

da je trpel še več kakor ostali. Poročnik Rochas pa jim je ukazal molčati. Če to ni sramota, če misli človek venomer le na svoj vamp! On si je enostavno nekoliko trdneje zategnil pas. Odkar se je bila stvar tako odločno poslabšala in se je v daljavi tuhtam slišal ogenj pušk, je bil našej zopet vso svojo trdovratno zaupnost. Zdaj, ko so bili Prusi tu, je bila stvar preprosta: treba jih nabit! In zaničljivo je migal z ramami za kapitanom Beaudouin, za tem mladim človekom, kakor ga je imenoval, ki je bil ves neutolažljiv nad kom-eno izgubo svoje prtljage ter je stisnjenih ust in bledega obraza grizel svojo jezo. Ne jesti, to se še pretapi; on pa je bil ogorčen zato, ker ni mogel premeniti srajce.

Maurice se je zbudil v trudnosti in drgetu. Noga se mu na hvalo širokim čevljem res ni bila še bolj razbolela; toda njegov plašč, ki je ostal po včerajšnjem nalivu trd in težak, mu kolikor bi se nam ga zljubilo", je vzdihnil Laloupille, ki ga je njegov veliki tek tako mučil,

nino, ki je leži Boultaux-Bois na robu: na zapadu in na severu se dvigajo gozdi, in pobočje katerega gledajo posamezna se-vstaja do vasi Belleville; proti Buzancy-u na vzhodu se širijo prostrana, ravna polja, izgub-ljaje se v rahlem valovju, izmed ru se dvigajo gozdi, in pobočje katerega gledajo posamezna se-vstaja do vasi Belleville; proti Buzancy-u na vzhodu se širijo nika od tiste strani?

Lawn Care
RENOVATION OF CRABGRASS LAWNS



1. Mow lawn closely. Remove clippings with catcher or by raking.
2. Feed generously and wisely with **Scott's Turf Builder** @ 10 lbs per 1000 sq. ft.
3. Sow **Scott's Seed** at 2 to 3 lbs per 1000 sq. ft.
4. Keep mowing closely as long as Crabgrass in active growth. It will die after first heavy frost.
5. Keep lawn moist to hasten germination and seedling growth.

That's all... cost with Scott's Lawn Care Products is modest—between \$3 and \$4 per thousand sq. ft. Do the job in a jiffy with a **Scott's** Spreader, rent one or own one at a small investment.

Phone or stop in—we'll fix you up quickly with your SCOTT'S needs.

GRDINA HARDWARE

6127 ST. CLAIR AVE.

UT 1-3750



Express your sympathy to the bereaved with

Flowers from

CENTA
slovenska cvetličarna
CVETLICE ZA VSE PRILIKE
STANLEY in JULIE CENTA,
lastnika
1551 Hayden Ave.
Phone: GL 6876
Res.: GL 1539

Stop! Look! Read!

COMING IN PERSON
First Milwaukee appearance of
the famous
SKERTICH BROS.
TAMBUKITZA ORCHESTRA
FROM CHICAGO



RON-DE-VOO
BALLROOM MILWAUKEE
Saturday, Sept. 10th

Together with the famous
SAMMY MADDEN
and his Radio Orchestra
Admission before 9 P.M. 75c tax incl.
After 9 P.M. 90c tax incl.



Nekaj novega v Miami. — Policijski stražnik na konju potom radia, ki je pritrjen k sedlu, lahko takoj stopi v zvezo z glavno policijsko postajo. Ta nova naprava tehta samo 9 funtov in bo v veliko pomoč policiji.



"Saj bo za oba dovolj!" — Je že prav, da se med prijatelji deli enakomerno, ampak šest tednov stri psiček hoče imeti malo preveč, ko je kratkomalo odrinil štiriletno Shirley Ann od sladoleada in kot je videti, bi najraje imel vse sam zase.

G. WHISKERS



THE ONLY NON-FILLABLE BOTTLE



—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

